

Кардиохирург светског гласа, проф. др Бошко Ђукановић, доскорашњи директор Института за кардиоваскуларне болести Дедиње у Београду, дочекао нас је у малој канцеларији чији су зидови прекривени фотографијама његових пријатеља. Влада Републике Србије сменила га је изненада 31. децембра прошле године. Бура због те одлуке образложене „сменом генерација“ ни данас се није стишала. На столу професора, који је спасао хиљаде живота, је још неотворена књига „Како изгубити пријатеље и разбеснети људе“ Џонара Нејдера.

Питамо га да ли му се и даље јављају пријатељи.

– Јављају се, наравно. У власти имам само једног пријатеља, то је председник Николић. То ми је био, а да ли ће и даље бити, видећемо. Не јавља се.

Да ли чува вас или себе?

– Вероватно мене (смех).

Велика прашина се подигла у јавности након увредљивих СМС порука, које сте након смене упутили министру здравља Златибору Лончару, а освануле су у једном таблоиду.

– Због тога сам јуче давао изјаву у суду. Све што је министар Лончар навео потпуно је истинито. Он је мислио да ту постоји претња убиством, што нема везе са мозгом. Причао сам и са полицијом и тужилаштом и свима је јасно да то „не пије воду“. Проблематично је што је министар наше приватне поруке проследио у медије. Није проблем у мојој смени, него у начину на који је изведена. Данас то доживљавам као услугу јер сам својом функцијом био у обавези да држим неку „равнотежу“. Сада сам слободан човек.

Значи ли то да ћете се политички ангажовати?

– Да, укључићу се, ова власт има девастирајући ефекат на државу и народ. Причао сам са многим људима из опозиције да видим како да помогнем. Не тражим ништа, то је моја грађанска дужност. Суштина је да се победи ова власт која је антидржавотворна и екстремно корумпирана. Надам се да ће тај четврти српски устанак оловком да се заврши.

Мислите на предстојеће изборе?

– Дуга су три месеца и мислим да ће она бити за СНС јако тешка јер је јавност огорчена. У контакту сам са много људи, народ је незадовољан демагогијом и лажима која му се свакодневно сервира. Подаци о привреди и свему другом су катастрофални. Направили су седам милијарди евра већи јавни дуг. То је и ММФ презентовао. Нико не може те чињенице да оспори. Србија, која је убедљиво најјача у региону у науци, култури, пољопривреди, привреди, спорту... доспела је до најлошијег стандарда, горег и од Албаније. Шта да очекујемо са таквим људима за четири године ако опет буду добили власт?

Верујете у снагу српске опозиције?

– Не превише, јер има доста истрошених људи. Срећом, има ту и квалитетних. Ако се сложе, лако могу да победе на овим изборима. Постоји и она средња опција коју чине социјалисти. Они ће бити негде између и тражиће своје место, ко што то раде годинама, врло мудро.

Да ли ћете можда основати странку?

– Не, то захтева велико ангажовање, а мој начин размишљања не може да се спакује ни у једну партију. А и како бих када сам ја равногорски демократа, толерантни грађанин Србије, прорус, а уз то помало и Европејац. Ангажоваћу се тако што ћу мобилисати све своје људе, а знам их на хиљаде, од најпознатијих и најумнијих Срба до оних обичних, да изађу на ове изборе у што већем броју и да одлучују о својој судбини.

У чему видите наш највећи потенцијал?

– То нису ни Европљани, ни Руси, ни Арапи, него српска дијаспора, у сваком смислу, а однос према њој је катастрофалан. Ниједна власт није са дијаспором урадила ствари како треба, једноставно, не баве се њом. То је потенцијал који није искоришћен. Наше људе из расејања још гледају као на отпаднике који овде хоће нешто да ућаре. Има много њих који желе да се врате или да отворе фирме у Србији и уложе капитал. Ја то знам, јер сам провео неколико година у иностранству, дружио се и остао у вези са многима. Међу њима има сјајних, богатих и паметних људи, али овој власти нису интересантни. Као ни српски сељак, кога нико не помиње, иако је наша будућност у пољопривреди. Само једна Москва може за пет дана да конзумира оно што Србија може да произведе за две године.

Шта ако СНС поново победи на изборима?

– Онда можемо да очекујемо 60 милијарди дуга. Распарчавају државу на Београдски пашалук и доводе нас до потпуне зависности. Ова власт је опасно зло за Србију. Све отимају, браћа и кумови све воде. Не сумњам у добре намере премијера, али избор људи којима се окружио, то је Вучићева памет. Нисам му ја крив. Амбициозан, интелегентан и неспособан. Ужасна комбинација.

Каква је ситуација у српском здравству?

– Добро је с обзиром на то колико држава улаже у њега.

Хоћете ли наставити ангажовање на пројекту Дедине 2?

– Да, максимално, јер је то кључна ствар мог професионалног рада. Дедине 2, односно проширење комплекса кардиоваскуларне клинике је екстремна потреба српског здравства, 15 година радимо на томе и дошли смо до краја. Платили смо све, спремно је да заживи. То је најздравији пројекат који Србија има. Сада је све на Влади да га уврсти у приоритете. То је огромна инвестиција, између 30 и 40 милиона евра, и то је можда један од разлога моје смене јер није добро да њоме руководи неко ко не дозвољава да се украде и један динар.

Ангажовани сте на сличном пројекту у Републици Српској.

– Радимо са приватницима и председником Додиком приватну клинику за кардиоваскуларне болести у Лакташима. Врло активно учествујем у томе и мислим да ћу руководити том установом. Наравно, из Београда не идем. Бићу на два места, пола-пола.

Јесте ли се покајали што сте се вратили у Србију из Америке?

– Не, нисам никад. Али сада сам принуђен да узмем обезбеђење. БИА ме прати. Морам да чувам главу.

(Вести)